

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Statsbanernes Hovedstation i Aarhus bestaar af en Personbanegaard, en Godsbanegaard, et Remise- og et Maskinværkstedsanlæg. Til Stationen fører Vest fra gennem en dyb Udgravning den jydsk Østbanes Spor fra Syd og Nord, og mod Øst udgaa Sporene til Aarhus Havn og til Statsbanernes østre Station i Aarhus. Stationens Omraade er i alt væsentlig nu som for en Menneskealder siden. Af Stationsarealet, der i alt udgør ca. 13 Hektar, har ca. 6,3 Hektar fundet Anvendelse til Remise- og Værkstedsanlægget, Resten til Person- og Godsbanegaarden. Arealet, der er indrammet af Gader med stærk Bebyggelse, er i Tidens Løb blevet udnyttet til det yderste, saaledes at der ingen Plads er tilovers. Den sidste større Inddragning af ledigt Areal indenfor Stationsomraadet fandt Sted i Aarene fra 1880 til 1885, i hvilket Tidsrum Spor- og Bygningsanlægene undergik en ret væsentlig Udvidelse. Siden da har man paa Grund af manglende Plads maatte nøjes med Smaa-udvidelser, som langt fra have svaret til den overordentlige Stigning af Trafikken paa Stationen i Løbet af de senere Aar. Trafikkens Udvikling vil nærmere fremgaa af følgende Oversigt over de fra Aarhus Hovedstation i de nedenfor angivne Drifts-aar afgaaede rejsendes Antal samt Mængden af derfra afgaaet og dertil ankommet Gods, Kreaturer m. m.:

Driftsjaar	Afgaaede rejsende Antal	Afgaaet og ankommet Gods, Kreaturer m. m.
		Tons
1887—88	168,055	154,105
1892—93	176,792	170,994
1897—98	207,794	303,629
1902—03	253,329	361,928
1907—08	301,982	433,015

Stationens Anlæg ere da ogsaa blevne ganske ufyldstgørende og en fuld- stændig Omordning af samme som Følge deraf nødvendig. Til nærmere Belysning heraf bemærkes følgende:

Imellem Værkstederne paa den ene Side og Hovedbygningen og Godspladsen paa den anden Side strækker sig et kort

smalt Bælte med Perroner og nogle faa Spor. Paa disse Spor skal Ekspeditionen af alle Tog finde Sted, og disses Antal kan løbe op indtil ca. 80 om Dagen, hvoraf ca. 60 personførende. Endvidere skal paa Sporene foregaa Rangering af Vogne til og fra Værkstederne før eller efter Reparation samt til og fra Læsseplads og Havn. De Mangler, som fremkaldes ved Sporenes alt for ringe Antal og Udstrækning, forøges paa en højst uheldig Maade dels ved, at Haynesporene udmunde umiddelbart i Togvejen, og dels ved, at al Før- sel af Vogne til og fra Godspladsen maa ske over disse sidste Spor.

Af Perroner forefindes kun to egentlige og et Trinbræt. Hovedperronen er alt for smal, saaledes at der ved Toge- ekspedition finder en Trængsel Sted, der er til største Ulempe saavel for Publikum som for Jernbane- og Posttjenesten. Endnu værre ere Forholdene for Mellemperronens og Trinbrættets Vedkommende, idet disse have en saa ringe Bredde, at Færdse- len paa dem ligefrem kan være forbunden med Fare. Det er selvfølgelig særligt under samtidig Ekspedition af flere personførende Tog, at Manglerne træde stærkest frem, og saadan samtidig Ekspedition af 2, 3 og 4 Tog forekommer flere Gange daglig; men ogsaa uden for disse Tilfælde ere Forholdene af en saadan Art, at det ikke kan betragtes som forsvarligt at opretholde dem endnu i længere Tid. Det skal tilføjes, at der ganske mangler en sporfri Forbindelse mellem Perronerne, og at de bestaaende Pladsforhold ikke tillade Anlægget af en saadan.

Stationens Hovedbygning er ogsaa utilfredsstillende, navnlig er Bygningens Forhal og Rejsegodslokaler for smaa, og Ekspedition af saavel Billetter som Rejsegods foregaaer som Følge deraf under særdeles vanskelige Forhold. Varehusene ere for smaa og i Form og Indretning uhen- sigtsmæssige, hvoraf opstaa Forsinkelser, ligesom Føjlsendinger af Godset let kunne indtræde.

Læssepladsen er alt for indskrænket, og Rangeringsforholdene ved samme meget uheldige.

Det er en Selvfølge, at de ovenfor paapegede Mangler have givet Anledning til Klager ikke alene fra deres Side, som have med den daglige Tjeneste paa Stationen at gøre, men ogsaa fra Jernbanens Kunder. Disse Klager ere tiltagne i Sty-